

Тя се засмѣла и каза: Късно е вече, приятелю. Трѣбваше по-рано да направимъ това.

Първиятъ, който разкъсалъ котката, прескочилъ презъ плета и не далъ възможность на злото да се разпространява. Вториятъ не прескочилъ плета, допусналъ злото въ своя домъ. Следъ това и десетъ котки да разкъса, злото не се плаши.

Какво се иска отъ васъ? — Да се освободите отъ съмнението, не по отношение на това, което азъ говоря. За мене е важно, азъ да вѣрвамъ въ това, което говоря. Вие трѣбва да вѣрвате въ Бога. Ако не вѣрвате, ще бъдете отъ тѣзи, които вѣрватъ, че не вѣрватъ. Споредъ мене, по-мъчно е да убедишъ човекъ да вѣрва, че не вѣрва, отколкото да го убедишъ, че вѣрва. Вѣрващиятъ знае, че е осигуренъ и живѣе по-спокойно отъ невѣрващия. Вѣрващиятъ разчита на това, съ което днесъ разполага; невѣрващиятъ разчита на наследства и завещания. Не оставяйте никакви завещания. Каквото имате, раздайте го още приживе, да отидете при Бога свободни, съ чисти ръце. Христосъ иска отъ васъ, каквото можете да направите за нѣкого, да го направите още днесъ, да не отлагате за утрешния день. Що се отнася до училища, църкви и болници, оставете на свободнитѣ хора, тѣ да се занимаватъ съ тѣхъ.

„Вие сте виделина на свѣта: градъ, поставенъ на планина, не може да се укрие.“

*

14. Беседа отъ Учителя, държана на
15 септемврий, 1918 г. София.